

KOVÁCS ANDRÁS FERENC – TOMPA GÁBOR

Kétfalkezes szonettek

Kolozsvári koktél, 2008

Koktélokon mereng a sok rokon:
van benne bő rum, tejszín, pláne menta?
Gyöngyözve izzik művész-homlokon,
midőn demens, de néha mán dementa

transzszexuális vagy bölcs irredenta,
de gőze sincs – az ürgét hogy fogom,
s nem tudni már, hogy miket kire kent a
házmaster alsó- s legfelső fokon.

Bár megkevert ítézt és méla bárdot,
míg állatokat védett Brizsit Bárdot,
s a lófarkából nem lett *haute-couture*...

Derűs fókákból szabtak új szmokingot,
Roger Vadim illúziókba ringott –
de ennyi rosszban cseppnyi jót ki tűr?

Székely krónikák, krónikus székelyek

Ha pusztulásra már nincs új elixír,
az angyalok is beszedik az áfát,
s kórusban zengik: „A tőőzsde eléég szaaar!”
De szándékukon Szent Teréz is átlát,

s a regényen, mit kínnal Mister X ír,
vad olvasók bősz nemzedéke rág át,
s ha Bihar zsidó, akkó bíz, ma Csík szír –
s a pityókából eldugják a drágát,

s az élet „kumplit”, mert lopják a krumplit,
s a Hargitán is rémek kémlenek,
s mért rongy a józan székely, bár a lump fitt –

garatja nedves, gyomra mély, remek,
köményessel lemosva s deszkalével,
midőn Fenyéden átsuhant a néember!

Szoljonij nem megy el

*Tuzenbach d-moll fűgája –
Csehov által homályosan...*

A jó színésznők maguk kelletik,
mert torkig vannak Anton Pavloviccsal,
s nem törődnek, hogy Ánya, Ványa kit csal –
csak elletik agaruk reggelig,

míg poharuk s nadrágjuk megtelik
szent hitvallással, mit vak prikulics vall,
kinek megnyírt fején csak három tincs haj,
de szinte tökkopasznak tesztelik,

ám udvarolgat, csókokat potyázik,
bár ronda HÉV-en bólogat Pomázig,
s a bérletére pajzán verset ír,

hogy Mása este majdnem Lady Margot –
töltött csöveknek szegzett néma tarkó,
hisz jobb a Teufel, mint a nyers kefir.